Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35036
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

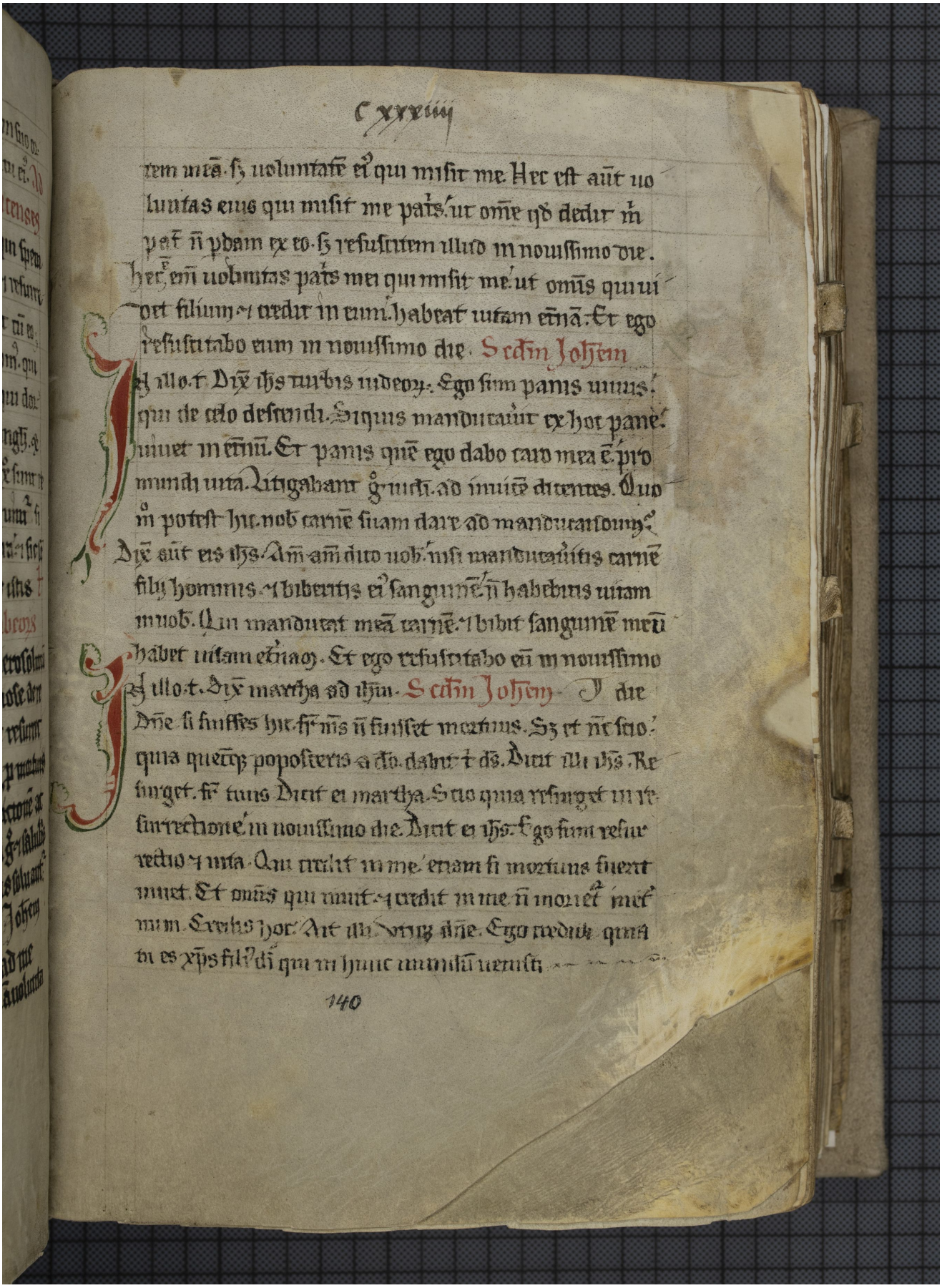

tem meā. sz uoluntatē eius qui misit me. Hec est aūt uo
luntas eius qui misit me patris. ut omē qd dedit mi
pat n̄ pdam ex eo. sz resuscitem illud in nouissimo die.
Hec ē eni uolūtas patris mei qui misit me. ut omīs qui ui
det filium et credit in eum. habeat uitam eternā. Et ego
resuscitabo eum in nouissimo die. Secūdm Johēm
In illo t. Dixit ihs turbis iudeorum. Ego sum panis uiuus.
qui de celo descendi. Siquis manducauerit ex hoc pane.
uiuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea ē. pro
mundi uita. Litigabant ergo iudei. ad inuicē dicentes. Quo
modo potest hic nob carnē suam dare ad manducandum.
Dixit aūt eis ihs. Amē amē dico uob. nisi manducauerit is carnē
filij hominis. et biberitis eius sanguinē. n̄ habebitis uitam
in uob. Qui manducat meā carnē. et bibit sanguinē meū
habet uitam eternam. Et ego resuscitabo eū in nouissimo
In illo t. Dixit martha ad ihm. Secūdm Johēm. In die
Dn̄e si fuisses hic. frater meus n̄ fuisset mortuus. Sz et nūc scio.
quia quecūq; poposceris a dō. dabit t ds. Dicit illi ihs. Re
surget. frater tuus Dicit ei martha. Scio quia resurget in re
surrectione in nouissimo die. Dicit ei ihs. Ego sum resur
rectio et uita. Qui credit in me. etiam si mortuus fuerit
uiuet. Et omīs qui uiuit. et credit in me n̄ morietur in eter
num. Credis hoc. Ait illi. utiq; dn̄e. Ego credidi quia
tu es xp̄s filius dei qui in hunc mundū uenisti